

VICTOR NAUDI ZAMORA
Conseller General per SDP

Reformar la sanitat

Cal seny i responsabilitat. Menys discursos i més accions

El debat sobre la sanitat que es va dur a terme deu dies enrere al Consell General va evidenciar que el Govern no disposa de cap model sanitari coherent i durable a mitjà i llarg termini. També es va posar de manifest que DA no té la més mínima voluntat per a encarar una reforma global i estructural del sistema que emmarca la gestió del conjunt de la sanitat andorrana.

El ministre es va limitar a desgranar algunes de les mesures que pensa dur a terme, com la implementació del metge referent, la tramitació del projecte de llei dels drets i deures dels pacients i la història clínica compartida, actualment a debat en comissió legislativa. Són propostes recurrents de passades legislatures, del tot necessàries al meu entendre i que fa ja sis anys que s'haurien pogut començar a implementar.

També va fer especial referència a la necessitat de reordenar la funció de l'exercici dels professionals de la salut tant en l'àmbit

privat com en l'àmbit públic, i es va manifestar favorable a defensar el sistema públic establert basat en els tres principis fonamentals següents: la solidaritat, la corresponsabilitat i el manteniment de la lliure elecció dels facultatius. Alhora es va referir a la millora del sistema d'atenció primària, els protocols i l'establiment de la cartera de serveis.

En referència a la CASS i el SAAS, el ministre es va limitar a dir que cal una major coordinació entre els dos organismes i el ministeri de salut.

I aquí s'acaba la "gran reforma" del govern de DA.

Tant és així que per intentar apuntalar les seves actuacions, els demòcrates no van dubtar ni un moment a recollir les aportacions plantejades pel grup liberal, i escenificades en la proposta de resolució presentada conjuntament pels dos grups. Em vaig abstenir en la votació, ja que el fet d'implantar un *numerus clausus* per limitar l'accés als professionals liberals per

determinades especialitats i no convencionar-los a la CASS pot acabar repercutint sobre els pacients, i per altra banda fixar-se l'objectiu de reduir anyalment el dèficit de la CASS sense altres consideracions, igualment pot derivar en perjudicis als usuaris.

En definitiva, el Govern no encara cap reforma de la sanitat. Malgrat la limitació del temps en un debat escapat, vaig intentar, infructuosament, que el ministre em digués si pensava reformar la base del sistema.

DA no té cap mena d'intenció d'encarar una reforma global del sistema sanitari

Les mesures anunciades podran millorar en part la qualitat assistencial i corregir algunes disfuncions de la gestió actual, però no resoldran ni acabaran amb els descontrols i les males praxis que genera una maquinària incontrolada i totalment desproporcionada que és el SAAS.

Sense un sistema basat en criteris moderns de gestió i sota

la direcció i tutela del ministeri que limiti aquest organisme únicament a l'execució de les directrius governamentals, amb la finalitat de prestar els millors serveis per l'usuari en el marc d'una gestió econòmica rigorosa i sostenible, els problemes s'enquistaran.

Els progressistes entenem que els objectius de la reforma s'han de basar en quatre eixos:

–El ministeri de Salut ha de ser l'òrgan decisor i que encapçali totes les decisions.

–Cal reformar completament el SAAS dotant-lo d'un marc legislatiu, que limiti el seu rol com a ens prestador de serveis, sense perdre de vista que la qualitat del servei públic de salut ha de ser la mateixa per a tothom. Caldrà distingir els costos fixos i els variables, suportats en part pel pressupost públic i en part pels usuaris.

–Cal revisar la llei de la CASS per garantir la sostenibilitat de la sanitat pública sense retallar prestacions, mantenint un sistema de cobertura sanitària garantida per les persones amb pocs recursos econòmics.

–Cal legislar i regular per definir el rol dels diferents presta-

dors de serveis que intervenen en el procés sanitari, tant en l'àmbit públic com privat, dels diferents professionals de la salut, metges, farmàcies, i els col·lectius convencionats.

Actualment disposem d'una bona assistència mèdica al país, en la proporció dels serveis que tenim a l'abast. Però no n'hi ha prou, hem de millorar i exigir poder disposar d'aquells serveis que avui dia no tenim. No ens podem aturar.

En aquest sentit i amb el suport de dos consellers del grup liberal vaig presentar una proposta de resolució per a poder disposar en un període de temps raonable d'una unitat de radioteràpia per al tractament dels tumors, proposta que va ser votada per unanimitat.

Una reforma en profunditat ens permetria assentar les bases d'una estructura sanitària sòlida i perdurable en el temps, que juntament amb una millor planificació ens facilitaria l'accés a més recursos, tot el contrari dels grans anuncis fets pel senyor Martí prometent les grans reformes per finalment assegurar-se que al capdavant tot continuï igual.

TRIBUNA